

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/138/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202324
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620202324.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: TESCO STORES SR, a.s., sídlom Cesta na Senec 2, 821 04 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 31 321 828, zastúpený: OLEXOVA VASILISIN s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Gorkého 6, 811 01 Bratislava, IČO: 36 820 059 proti žalovanému: I.. U. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P., Č.. XXX, o obnovu konania a o návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 07. júna 2021 č.k. 31C 90/2020-48 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu p
o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu I.. U. R., v pôvodnom konaní žalovaného, na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 7C 14/2017, doručení súdu prvej inštancie dňa 18.09.2020, zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. V uznesení súd prvej inštancie strany sporu označil v súlade s ustálenou judikatúrou podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní, s uvedením toho, kto podal návrh na obnovu konania (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu č. V/1968 str. 49).

2. V žalobe o obnovu konania žalovaný tvrdil, že nárok žalobcu uplatnený v pôvodnom konaní bol nedôvodný. Ako dôvody obnovy konania uviedol § 397 písm. a), b) CSP, pričom ako nové dôkazy označil výpis z účtovného systému žalobcu a email s vyjadrením pracovníka spoločnosti Tesco stores SR, a.s., o ktorých sa dozvedel v dňoch 19.06.2020 a 22.06.2020. Tvrdil, že na základe dôkazov je nezákonné a nesprávne, aby on ako ručiteľ bol súdom zaviazaný uhradiť žalovanému dlžnú sumu. Udával, že faktúry boli splatné 26.09.2016, teda v čase údajnej výzvy veriteľa, preto k dátumu 19.09.2016 nemohol veriteľ vyzvať dlžníka na úhradu zmluvnej pokuty. Žiadal zrušiť rozsudok z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti. Podľa žalovaného pohľadávka neexistuje v účtovníctve žalobcu a on nemá povinnosť splniť dlh. Taktiež tvrdil, že ručiteľský záväzok zanikol, že žaloba a rozsudok sú v rozpore s dôkazmi založenými v spise. Namietal, že súd v pôvodnom konaní prekročil rozsah žaloby, čo sa týka priznaných úrokov z omeškania. Podľa žalovaného boli zmluvné úroky v neprijateľnej výške a sa nezaoberal možnosťou moderácie. Namietal neplatnosť plnomocenstva právneho zástupcu žalobcu v pôvodnom konaní, keďže v mene žalobcu mali konať dvaja konatelia. Tvrdil, že neboli splnené procesné podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie, keďže sa o podanej žalobe nedozvedel a nebola mu doručená. Namietal, že súd v pôvodnom konaní nevykonal lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni a mohol doručovať na adresu jeho zamestnávateľa, že v predvolaní nie je presne označený ako žalovaný adresou a dátumom narodenia, žaloba nebola zverejnená na úradnej tabuli súdu, čoho dôkazom má byť skutočnosť, že

asistentka dňa 18.04.2018 napísala úradný záznam, že oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené do 18.05.2018. Tvrdil, že v spise nie je dôkaz o tom, že oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené a v spise nie sú žiadne dôkazy o prešetrovaní pobytu žalovaného. Poukázal na to, že v žalobe má byť na strane 12 uvedený jeho email. Žiadal, aby súd preskúmal komunikáciu na strane 72 spisu medzi Q.. D. N. z dôvodu, či nejde o ovplyvňovanie súdu. Tvrdil, že mu nebolo predvolanie na pojednávanie doručované políciou, namietal porušenie spravodlivého procesu, keď mu súd mal doručiť predvolanie cez spoločnosť PEKNÉ DVERE, s.r.o., a tiež namietal nedoručenie predvolania na pojednávanie a rozsudku.

3. Po oboznámení sa so žalobou na obnovu konania, spisovým materiálom, ako aj spisovými materiálmi týkajúcimi sa konania vedeného pod sp. zn. 7C 14/2017 posúdil súd prvej inštancie vec po právnej stránke podľa ust. § 274, § 397, § 398, § 400, § 403 ods.1, 2, § 405, § 406, § 412, § 413 ods. 1, 2, CSP a dospel k záveru, že zákonné podmienky pre vyhovieť žalobe na obnovu konania nie sú dané, a žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods.1 písm. a), e) CSP odmietol. Dospel k záveru, že bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie, ako aj z dôvodu, že je zjavne nedôvodná. Uviedol, že z pripojeného spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C 14/2017 zistil, že žalobcom v predmetnom konaní bola spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828, sídlom Kamenné námestie 1/A, 815 61 Bratislava a žalovaným bol I.. U. R., ktorý podal žalobu na obnovu konania. Predmetom sporu bolo zaplatenie peňažnej sumy 6 189,69 Eur s príslušenstvom z titulu nedoplatkov na nájomnom, z uzatvorenej nájomnej zmluvy zo dňa 22.08.2014 medzi žalobcom a spoločnosťou PEKNÉ DVERE, s.r.o., IČO: 46 051 431, pričom žalovaný podľa žaloby na základe bodu 13.6 zmluvy prevzal ručenie za záväzky dlžníka. Konštatoval, že k žalobe boli riadne pripojené listinné dôkazy, a to nájomná zmluva zo dňa 22.08.2014, faktúry č. XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, predžalobná výzva zo dňa 19.09.2016, prehľad záväzkov nájomcu a výpis z doručovania zásielok. Okresný súd Malacky najskôr vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 7C 14/2017-35 zo dňa 11.07.2017. Predmetný platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť, preto ho súd uznesením č.k. 7C 14/2017-51 zo dňa 01.03.2018 zrušil. Dňa 17.04.2018 zverejnil súd prvej inštancie oznámenie o podanej žalobe podľa § 116 ods. 2 CSP. Konštatoval, že na pojednávaní konanom dňa 28.09.2018 žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, a súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 formou rozsudku pre zmeškanie žalovaného. V písomnom vyhotovení rozsudku uviedol súd prvej inštancie, že žalovaný bol predvolaný na pojednávanie, vytyčené na deň 28.09.2018 o 11:00 hod., predvolanie mu bolo doručované na adresu trvalého pobytu, na pojednávanie sa nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Skonštatoval splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP a žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný si písomné vyhotovenie rozsudku v odbernej lehote neprevzal a žalobou na obnovu konania napadnutý rozsudok pre zmeškanie nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2018. Z pripojeného spisu Okresného súdu Malacky 7C 14/2017 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný I.. U. R. dňa 23.07.2019 nahliadol do súdneho spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C 14/2017, vyhotovil si fotokópiu celého spisu a dňa 05.08.2019 podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. O návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v konaní 7C 14/2017 rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 7C 14/2017-100 zo dňa 15.11.2019 tak, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný dňa 27.12.2019 odvolanie. Krajský súd v Bratislave o odvolaní žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Malacky č.k. 7C 14/2017 zo dňa 15.11.2019 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie (ktorým súd zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie) potvrdil a súčasne zamietol návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku.

4. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie poukázal na osobitnú skupinu rozsudkov z hľadiska prípustnosti žaloby na obnovu konania, ktorou sú rozsudky pre zmeškanie a rozsudky na základe uznania alebo vzdania sa nároku. Uviedol, že voči ním je žaloba na obnovu konania síce prípustná, ale len v obmedzenej miere, a to len v prípade, ak sa dôvod obnovy vzťahuje na predpoklady, za ktorých mohli byť takéto rozsudky vydané. Uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania, ktoré spočívajú v objavení nových dôkazov v týchto konaniach ani neprichádza do úvahy, okrem prípadov, v ktorých by takto doplnený skutkový stav viedol k záveru, že taký druh rozsudku nebolo možné vydať. Do úvahy tu prichádza skôr použitie obnovy konania z dôvodu objavenia sa nových skutočností a rozhodnutí. Poukázal na uznesenie NS ČR č.k. 25Cdo 2959/2007 z 30.09.2009, podľa ktorého rozsudok pre zmeškanie je možné napadnúť žalobou na obnovu konania, ak je možné dôvody obnovy konania vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol vydaný; nové skutočnosti, ktoré môžu navrhovateľovi obnovy privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, sú v tomto prípade dôvodom obnovy konania iba potiaľ, ak môžu viesť k záveru, že neboli splnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Dal do

pozornosti aj uznesenie NS SR č.k. 1 Obdo 54/2017, v ktorom NS SR uviedol, že dôvodom obnovy nemôže byť nesprávny procesný postup súdu v obnovovanom konaní. To môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktorej preskúmanie nemožno preniesť do konania o obnove, keďže by to prekračovalo rámec účelu tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

5. Primárne skúmal splnenie podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to včasnosť podania žaloby, a dospel k záveru, že podanú žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú. Uviedol, že zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je trojmesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto žalobu na obnovu konania podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť po prvýkrát na príslušnom súde. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť a ani odpustiť ich zmeškanie. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Skonštatoval, že rozsudok Okresného súdu Malacky č. k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2018, pričom žalobca podal žalobu o obnovu konania dňa 18.09.2020, teda pred uplynutím trojročnej objektívnej lehoty. Uviedol, že z hľadiska posudzovania včasnosti plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, bolo určujúce, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o tvrdených dôvodoch obnovy rozsudku pre zmeškanie, spočívajúcich v nesplnení predpokladov na jeho vydanie, a teda tvrdených skutočnostiach o tom, že mu nebolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené, že mu nebola doručená žaloba a podobne. Mal za to, že o týchto tvrdených skutočnostiach sa mohol jednoznačne dozvedieť potom, ako nahliadol dňa 23.07.2019 (úradný záznam na č.l. 84 spisu) do súdneho spisu č.k. 7C 14/2017, pričom subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania mu podľa súdu prvej inštancie začala plynúť dňa 24.07.2019 a uplynula dňa 24.10.2019. Žalovaný podal žalobu na obnovu konania na pošte až dňa 18.09.2020, čo bolo po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty. Poukázal aj na to, že všetky namietané skutočnosti, ktorými odôvodňoval žalobu na obnovu konania, žalovaný uviedol už vo svojom odvolaní voči uzneseniu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré doručil súdu dňa 27.12.2019 (na č.l. 112 spisu), a teda aj v prípade ostatných tvrdených skutočností uplynula podľa súdu prvej inštancie trojmesačná lehota pred podaním žaloby na obnovu konania na súd, a to dňa 28.03.2020. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, ktorý v žalobe na obnovu konania ako deň, kedy sa dozvedel o dôvodoch obnovy konania, uviedol jedným deň 19.06.2020, kedy mu bol doručený email výpis z účtovného systému žalovaného a deň 22.06.2020, kedy mu bol doručený email s vyjadrením pracovníka žalobcu, že faktúry evidujú k 09.09.2016. Opätovne poukázal na to, že v prípade žaloby na obnovu konania rozsudku pre zmeškanie, relevantný dôvod obnovy konania sa má vzťahovať na predpoklady, za ktorých mohol byť rozsudok pre zmeškanie vydaný, keďže skutkovým základom rozsudku pre zmeškanie je žalobcom tvrdený skutkový stav a súd kontumačne vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. Zdôraznil, že v konaní predchádzajúcom vydaniu rozsudku pre zmeškanie nie je potrebné vykonanie dokazovania, preto uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania, ktoré spočívajú v objavení nových dôkazov ani neprichádza do úvahy, okrem prípadu, že by sa nový dôkaz vzťahoval k predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie. Mal za to, že o dôvodoch obnovy konania spočívajúcich v predpokladoch vydania samotného rozsudku pre zmeškanie, sa žalovaný mohol dozvedieť dňa 23.07.2019 pri nahliadnutí do súdneho spisu.

6. Zároveň súd prvej inštancie dospel aj k záveru, že podaná žaloba o obnovu konania je zjavne nedôvodná. Konštatoval, že predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie upravuje Civilný sporový poriadok v § 274 a sú nimi návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre zmeškanie, skutočnosť, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne a včas na pojednávanie predvolaný, v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Z pripojeného spisu považoval za preukázané splnenie všetkých zákonných predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Zo zápisnice z pojednávania (na č.l. 73 pripojeného spisu) vyplýva, že žalobca na pojednávaní navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené na adresu trvalého pobytu a v predvolaní bol žalovaný riadne poučený o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie. Konštatoval, že v konaní 7C 14/2017 súd preskúmal pobyt žalovaného všetkými dostupnými prostriedkami (na č.l. 38 - 46 spisu 7C 14/2017), požiadal aj o doručenie žaloby spolu s platobným rozkazom žalovanému príslušné Obvodné oddelenie Policajného

zboru. Tvrdenie žalovaného, že zástupca žalobcu nemal riadne plnomocenstvo na zastupovanie, považoval za nedôvodné, s tým, že bolo udelené v súlade s údajom o konaní v mene spoločnosti, zapísanom v obchodnom registri, podľa ktorého členovia predstavenstva môžu previesť podpisové právo na zástupcov určených funkčne v Podpisovom poriadku TESCO STORES SR, a.s. Pre úplnosť uviedol, že žalobou na obnovu konania sa ani nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo procesnoprávných vád (NS SR v uznesení 1Obdo 54/2017). Vzhľadom k tomu, že žalovaný v podstate totožné dôvody ako sú uvedené v žalobe na obnovu konania uplatnil aj v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podaného dňa 05.08.2019 priamo v konaní 7C 14/2017, stotožnil sa s odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu v pôvodnom konaní č. k. 8Co 115/2020-206 zo dňa 23.09.2020, v ktorom sa dôkladne vysporiadal s doručovaním žaloby a predvolania. Opätovne poukázal na osobitnú skupinu rozsudkov pre zmeškanie z hľadiska prípustnosti žaloby na obnovu konania, proti ktorým je žaloba na obnovu konania síce prípustná, ale len v obmedzenej miere, len v prípade, ak sa dôvod obnovy vzťahuje na predpoklady, za ktorých mohol byť rozsudok pre zmeškanie vydaný. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný v žalobe na obnovu konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by sa vzťahovali k predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie. Tvrdené skutočnosti ohľadne nových dôkazov, výpisu z účtovného systému žalovaného a vyjadrenie pracovníka zo spoločnosti TESCO stores, s.r.o. sú podľa súdu prvej inštancie bezpredmetné a nie sú ani dôkazmi, ktoré by mali súvislosť s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie, keďže takýto rozsudok sa vydáva na pojednávaní obligatórne na návrh prítomnej strany sporu, bez vykonania dokazovania, resp. bez ohľadu na výsledky doterajšieho dokazovania ako určitá sankcia, voči procesne pasívnej strane sporu. Ani tvrdenia žalovaného o vecnej nesprávnosti vydaného rozsudku pre zmeškanie, že žaloba je v rozpore s dôkazmi, že jeho ručiteľský záväzok zanikol, o neprimeranej výške zmluvnej pokuty, ako aj ďalšie tvrdené skutočnosti, nepovažoval za relevantné zákonné dôvody na povolenie obnovy konania. Vychádzajúc z uvedených skutočností podľa § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania odmietol z dôvodu, že bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie, ako aj dôvodu, že je zjavne nedôvodná.

7. Návrh žalovaného, aby súd odložil vykonateľnosť rozsudku pre zmeškanie č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018, posúdil podľa § 412 ods. 1 CSP, a nakoľko nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na odloženie vykonateľnosti, tento návrh zamietol. Vychádzal zo skutočností, že žalobu na obnovu konania posúdil ako zjavne nedôvodnú a podanú po uplynutí subjektívnej lehoty, a za danej situácie vyhodnotil návrh na odklad vykonateľnosti ako nedôvodný a neopodstatnený.

8. O trovách konania rozhodol analogicky podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Uviedol, že predmetné ustanovenie upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko strana, ktorá podala žalobu na obnovu konania nedosiahla žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako tak, ako keby súd žalobu zamietol. Žalobca by tak mal voči žalovanému, ktorý podal žalobu na obnovu konania nárok na náhradu trov konania. Nakoľko žalobcovi doposiaľ v konaní žiadne trovy nevznikli, nepriznal mu nárok náhradu trov konania.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný riadne a včas odvolanie z dôvodov, že

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a nezákonné. Tvrdil, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas a je dôvodná. Poukázal na ust. § 397 CSP a za dôvody žaloby na obnovu konania a dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať a nové skutočnosti, považuje dôkazy číslo 1. a 2. priložené k žalobe na obnovu konania, ktoré podľa jeho tvrdenia bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní z dôvodov, že tieto dôkazy vtedy nemal k dispozícii. Uviedol, že o novom dôkaze číslo 1, ktorým je výpis z účtovného systému žalobcu = zo saldokonta odberateľa - nájomcu - hlavného dlžníka, ktorý jednoznačne potvrdzuje, že žalobca neeviduje voči hlavnému dlžníkovi vo

svojom účtovníctve žiadne zmluvné pokuty, sa dozvedel dňa 19.06.2020 09:39 hod. emailom. Podľa žalovaného táto skutočnosť svedčí o tom, že žaloba na obnovu konania, ktorá bola doručená súdu prvej inštancie dňa 18.09.2020 bola podaná včas, nakoľko dovtedy uvedený dôkaz nemal k dispozícii. Považuje za nezákonné a nesprávne, aby ako ručiteľ bol podľa rozsudku zaviazaný uhradiť žalobcovi sumu z titulu údajných zmluvných pokút vo výške 4 126,46 Eur. Konštatoval, že predmetný rozsudok je na sumu 6 189,69 Eur, ktorá sa skladá z údajných zmluvných pokút vo výške 4 126,46 Eur a z dlžného nájomného vo výške 2 063,23 Eur. Ako ručiteľ spochybňuje vznik povinnosti plniť za hlavného dlžníka z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na vznik povinnosti ručiteľa plniť namiesto hlavného dlžníka. Ďalej uviedol, že o dôkaze číslo 2, ktorým je email s vyjadrením pracovníka spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., že faktúry vydané číslo: XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX eviduje spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. s dátumom dodania služby k 09.09.2016 a aj z hľadiska DPH uvedené faktúry evidujú k 09.09.2016, sa dozvedel dňa 22.06.2020 10:04 hod, čo tiež podľa jeho názoru svedčí o tom, že žaloba na obnovu konania, ktorá bola doručená súdu prvej inštancie dňa 18.09.2020 bola podaná včas. Tvrdil, že ku dňu 19.09.2016, teda v čase údajnej výzvy veriteľa faktúry vydané číslo: XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX boli ešte v splatnosti, čo potvrdzujú dátumy uvedené na predmetných faktúrach.

Konštatoval, že účelom obnovy konania je náprava nesprávneho právoplatného rozhodnutia a tvrdí, že predmetný rozsudok je nesprávny, nakoľko súd prvej inštancie mal pri pôvodnej žalobe na finančné plnenie, v konaní skúmať reálnosť dlhu a výšku údajnej pohľadávky. Je toho názoru, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a pohľadávka žalobcu vo výške zmluvných pokút v účtovníctve žalobcu neexistuje.

Rozsudok pre zmeškanie žalovaného č.k. 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 je podľa názoru žalovaného vecne nesprávny a v rozpore so skutkovým stavom. Tvrdil, že ako ručiteľ nemôže byť dlžný podľa rozsudku sumu 6 189,69 Eur plus úroky z omeškania z dôvodu, že ani samotná spoločnosť PEKNÉ DVERE, s.r.o. IČO: 46 051 431 - nájomca - hlavný dlžník, nie je dlžná uvedenú sumu podľa zostavy z účtovného systému spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. IČO: 31 321 828 prenajímateľovi - žalobcovi v pôvodnom konaní. Uviedol, že žalobca v pôvodnom konaní eviduje k 19.06.2020 v saldokonte voči nájomcovi dlžnú sumu 1 876,00 Eur, ku dňu vynesenia rozsudku bola dlžná suma podľa nájomcu za nájomné 2 063,23 Eur, avšak súd prvej inštancie priznal žalobcovi v pôvodnom konaní v rozsudku nárok na sumu 6 189,69 Eur. Konštatoval, že žalobca neeviduje podľa saldokonta voči nájomcovi - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. pohľadávky vo výške 6 189,69 Eur, ako súd priznal žalobcovi v rozsudku pre zmeškanie. Považuje za nelogické, nesprávne, nezákonné, v rozpore so skutkovým stavom a arbitrárne, aby ho súd zaviazal ako ručiteľa, na povinnosť uhradiť sumu 6 189,69 Eur, keď takúto sumu ku dňu vynesenia rozsudku nedlžil a ani dodnes nedlží ani hlavný dlžník žalobcovi. Navrhol, aby bolo pôvodné konanie obnovené a vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom sa zistí reálny stav. Je toho názoru, že nie je možné a je nezákonné a nespravodlivé, aby boli voči nemu ako ručiteľovi vymáhané zmluvné pokuty - pohľadávky, ktoré vo svojom účtovníctve neeviduje žalobca. Navrhol, aby súd zabezpečil dôkazy priamo z účtovníctva žalobcu v pôvodnom konaní, aké pohľadávky žalobca v pôvodnom konaní účtuje a eviduje v účtovníctve od roku 2016 voči odberateľovi - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. Navrhol tiež, aby súd zabezpečil dôkazy priamo z Finančnej Správy SR, z Daňového úradu, ktorý spravuje dane odvedené spoločnosťou TESCO STORES SR, a.s. IČO: 31 321 828, či spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. priznala ako svoj príjem údajné zmluvné pokuty voči odberateľovi - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o a či z týchto údajných zmluvných pokút odvedla správcovi dane daň z príjmu v daňovom priznaní ku koncom účtovného obdobia - hospodárskeho roku spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., teda ku dňom 28.02.2017, 28.02.2018 a 28.02.2019 z dôvodu, aby sa ustálila hodnota údajných pohľadávok voči spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. Navrhol, aby súd zabezpečil dôkaz o tom, kedy a akým spôsobom žalobca v pôvodnom konaní vyúčtoval zmluvné pokuty voči spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. z dôvodu, aby sa zistil reálny stav pohľadávok žalobcu v pôvodnom konaní voči nájomcovi. Konštatoval, že k žalobe na obnovu konania priložený výpis zo saldokonta je dôkaz, ktorý potvrdzuje, že žalobca spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. neeviduje vo svojom účtovníctve žiadne zmluvné pokuty voči spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. Tvrdil, že zmluvné pokuty, ktoré neeviduje v účtovníctve a v inventarizácii pohľadávok žalobca, v pôvodnom konaní voči spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. logicky nikdy nevznikli a z tohto dôvodu nie je možné vymáhať takéto zmluvné pokuty voči nemu ako ručiteľovi - žalovanému, nakoľko mu nevznikla povinnosť splniť dlh. Je toho názoru, že mu ako žalovanému v pôvodnom konaní nevznikla povinnosť splniť dlh z dôvodu, že žalobca v pôvodnom konaní a prenajímateľ priestorov spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. IČO: 31 321 828, nikdy riadne nevyzval spoločnosť PEKNÉ DVERE, s.r.o. - nájomcu priestorov, na zaplatenie dlhu na nájomnom a údajnej zmluvnej pokuty. Preto nie je možné, aby bol ako ručiteľ povinný dlh splniť. Rozsudok súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní považuje za vecne nesprávny a v rozpore so skutkovým stavom

aj z dôvodu, že sa v ňom neuvádza previazanosť povinnosti ručiteľa - žalovaného v pôvodnom konaní a dlžníka - spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o. Je toho názoru, že výrok rozsudku nebráni tomu, aby veriteľ mohol dosiahnuť to isté plnenie dvakrát a jeho zrušením sa zároveň odstráni pochybnosti, ktoré by inak mohli nastať pri výkone rozhodnutia. Uviedol, že ručiteľský záväzok v časti dlhu za nájomné zanikol, nakoľko hlavný dlžník spoločnosť PEKNÉ DVERE, s.r.o., veriteľovi zaplatil a prípadné ostatné neuhradené faktúry uhradí. Namietal, že výška zmluvnej pokuty je neprímerane vysoká, vzhľadom na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti a priznané úroky vo výške 18,25% ročne považuje za úroky v rozpore s dobrými mravmi.

Tvrdil, že v pôvodnom konaní neboli splnené procesné podmienky základného súdneho konania v tom, že o podanej žalobe a prebiehajúcom konaní sa od súdu nedozvedel, nevedel o podanej žalobe a prebiehajúcom konaní 7C/14/2017 a žalobu považuje ako žalovanému za nedoručenú. Podľa žalovaného v pôvodnom konaní neboli splnené procesné podmienky pri doručovaní žaloby, neboli splnené procesné podmienky pri doručovaní predvolania na pojednávanie, nebolo mu riadne a včas doručené predvolanie na pojednávanie a súd neurobil všetky úkony, ktoré urobiť mohol a mal, aby mu bolo predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas. Namietal, že súd v pôvodnom konaní nevykonal žiadnu lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni, ak by takúto lustráciu v Sociálnej poisťovni vykonal, dozvedel by sa názov jeho zamestnávateľa a mohol by doručiť písomnosti pomocou takto vylustrovaných údajov. Tvrdené námietky spochybňujú podľa žalovaného predpoklad, za splnenia ktorého mohol byť v pôvodnom konaní vydaný rozsudok pre zmeškanie. Tvrdil, že v pôvodnom konaní nebola zverejnená žaloba na úradnej tabuli súdu, čoho dôkazom má byť skutočnosť, že asistentka dňa 18.04.2018 napísala úradný záznam, že oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené do 18.05.2018. Tvrdil, že v spise nie je dôkaz o tom, že oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené a v spise nie sú žiadne dôkazy o prešetrovaní jeho pobytu. Je toho názoru, že súd mu v pôvodnom konaní neoznámil informáciu o podanej žalobe v zmysle platných právnych predpisov, čím porušil procesné podmienky konania. Namietal, že v súdnom spise pôvodného konania nie sú žiadne dôkazy o tom, že súd zisťoval riadne pobyt žalovaného, nenachádza sa v ňom lustrácia z registra obyvateľov ani pri doručovaní oznámenia o podanej žalobe, ani pri doručovaní predvolania na pojednávanie a ani pri doručovaní rozsudku. Tvrdil, že na strane 12 spisu pôvodného konania, je uvedená jeho emailová adresa, ktorá je plne funkčná, žiadal, preskúmať komunikáciu na strane 72 spisu, medzi Q.. D. N. z dôvodu, či nejde o ovplyvňovanie súdu, namietal, že mu nebolo doručované predvolanie na pojednávanie políciou, súd sa nepokúsil doručiť žiadosť o špecifikáciu jeho adresy prostredníctvom elektronickej schránky spoločnosti PEKNÉ DVERE, s.r.o., ani nenapísal email na jeho emailovú adresu. Podľa žalovaného nedoručením predvolania na pojednávanie v pôvodnom konaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, došlo k odňatiu práva na spravodlivý proces jeho osoby a sú dané predpoklady na zrušenie rozsudku vyhláseného na pojednávaní dňa 28.09.2018. Konštatoval, že týmto postupom v pôvodnom konaní mu Okresný súd Malacky znemožnil ako žalovanému realizáciu procesných práv priznaných zákonom, a to konkrétne odňatím možnosti konať pred súdom, za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Rozsudok pre zmeškanie v pôvodnom konaní bol podľa jeho názoru vydaný v rozpore so zákonnými podmienkami na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. V pomerne rozsiahlej časti odvolania namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní a mal za to, že súd v pôvodnom konaní prekročil rozsah žalobného návrhu, rozhodol v rozpore s dôkazmi a rozsudok je podľa jeho názoru v priamom rozpore s faktúrami vystavenými žalobcom. Namietal, že výška zmluvných pokút je v rozpore s dobrými mravmi, navrhol uplatniť moderačné právo podľa § 545a Občianskeho zákona a zmluvné pokuty znížiť, s tým, že súd sa v pôvodnom konaní vôbec nezaoberal možnosťou moderácie nastavenej výšky zmluvnej pokuty. Namietal platnosť plnomocenstva právneho zástupcu žalobcu a mal za to, že súd mal pôvodnú žalobu zamietnuť, nakoľko bola podaná neoprávnenou osobou, advokátskou kanceláriou bez platného plnomocenstva.

Žalovaný považoval za nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v zamietajúcej časti na odklad vykonateľnosti pôvodného rozsudku č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018, a je toho názoru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti rozsudku. Uviedol, že na konanie sp. zn. 7C 14/2017 v súčasnosti nadväzuje vykonávacie - exekučné konanie sp.zn. 7Ek/445/2019 a exekúcia je vedená u súdneho exekútora: JUDr. Pavol Holík, Záhradnícka 14, 811 07 Bratislava pod sp. zn. 321Ex 87/19. Má za to, že pokračovaním v exekúcii podľa rozsudku pre zmeškanie, môže vzniknúť žalovanému v pôvodnom konaní - povinnému nenávratná výrazná škoda na jeho majetku. Namietal, že existuje hrozba nenapraviteľnej ujmy na jeho osobnom majetku a ujma, ktorá mu hrozí ako povinnému v prípade núteného výkonu rozhodnutia počas exekúcie exekučnou dražbou nehnuteľností je väčšia, ako ujma hroziaca žalobcovi - oprávnenému v prípade odloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Má za to, že žalobca - spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. nebude odkladom vykonateľnosti rozsudku

vážne finančne ohrozený a povolením odkladu vykonateľnosti by nebol žalobca poškodený v žiadnom rozsahu. Konštatoval, že účelom inštitútu odkladu vykonateľnosti je ochrana pre exekúciou vedenou na podklade napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že súdny exekútor vo veci exekúcie vedenej pod číslom konania 321Ex 87/19, mu doručil poštou dňa 06.07.2020 Upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti a na základe rozsudku pre zmeškanie č.k. 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 chce exekútor v exekučnej dražbe vydražiť jeho rodinný dom, v ktorom desaťročia býva. Zdôraznil, že nárok žalobcu v pôvodnom konaní popiera a vzhľadom k nejasnostiam, ktoré sú vo veci a vzhľadom k rozporu výroku rozsudku so skutkovým stavom navrhuje, aby súd odložil vykonateľnosť rozsudku pre zmeškanie. Opätovne poukázal na dôvody, pre ktoré považuje rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní za nesprávne a navrhol, aby Okresný súd v Malackách obnovil pôvodné konanie sp.zn. 7C/14/2017 a zrušil rozsudok pre zmeškanie žalovaného č.k. 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 v celom rozsahu a vo všetkých výrokoch, a to z dôvodu, že mu nevznikla povinnosť ako ručiteľa plniť namiesto hlavného dlžníka, napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne. Alternatívne navrhol, aby Okresný súd v Malackách obnovil pôvodné konanie 7C/14/2017 a rozsudok pre zmeškanie žalovaného č.k. 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 zmenil tak, že v prípade ak podľa súdu ručiteľovi vznikla povinnosť splniť dlh namiesto hlavného dlžníka, zruší povinnosť žalovaného ako ručiteľa uhradiť zmluvné pokuty a to z dôvodu, že žalobca v pôvodnom konaní neeviduje vo svojom účtovníctve žiadne zmluvné pokuty voči hlavnému dlžníkovi - nájomcovi.

Žalovaný považoval napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žaloba na obnovu konania je podľa jeho názoru dôvodná a podaná včas. Navrhol napadnuté uznesenie Okresného súdu Malacky 31C/90/2020 zo dňa 07.06.2021 v celom rozsahu a vo všetkých výrokoch zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, a to z dôvodu, že sú splnené zákonné podmienky na obnovu konania a z dôvodu, že sú splnené zákonné podmienky na odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku, prípadne alternatívne napadnuté rozhodnutie zmeniť a obnovu pôvodného konania sp.zn. 7C/14/2017 povoliť a návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Malacky číslo konania 7C/14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 vyhovieť.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnil s názorom, odôvodnením a postupom súdu prvej inštancie, uvedenom v uznesení zo dňa 07.06.2021, ktorým žalobu odmietol. Poukázal na § 397 CSP a súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žaloba na obnovu konania bola zo strany žalovaného podaná oneskorene. Konštatoval, že žaloba bola podaná po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty a žalovaný sa o dôvodoch na obnovu konania dozvedel dňa 23.07.2019 pri nahliadaní do súdneho spisu. K namietaným skutočnostiam, ktorými žalovaný odôvodňoval žalobu na obnovu konania, uviedol, že tie už žalovaný uviedol vo svojom odvolaní voči uzneseniu, ktorým súd zamietol jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré doručil súdu dňa 27.12.2019, a teda aj v prípade týchto skutočností trojmesačná subjektívna lehota uplynula pred podaním žaloby na obnovu konania. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je podaná žaloba nedôvodná. Mal za to, že žaloba na obnovu konania, ktoré bolo ukončené rozsudkom pre zmeškanie žalovaného je prípustná len v obmedzenej miere, a to len v súvislosti s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie (žalovaný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré by sa vzťahovali k predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie), preto uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania, ktoré spočívajú v objavení nových dôkazov ani neprichádza do úvahy. Tvrdené skutočnosti a novo navrhované dôkazy sú podľa žalobcu bezpredmetné a nie sú ani dôkazmi, ktoré by mali súvislosť s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko takýto rozsudok sa vydáva na pojednávaní obligatórne na návrh prítomnej strany, bez vykonania dokazovania, resp. bez ohľadu na doterajšie dokazovanie, ako sankcia voči procesne pasívnej strane sporu. Zdôraznil, že žalovanému bolo počas celého pôvodného konania nemožné doručiť akúkoľvek zásielku, a to z dôvodu, že sa podľa jeho vlastných vyjadrení, na adrese trvalého pobytu nezdržiaval. Mal za to, že žalovaný nevyvinul ani len náznak aktivity smerujúcej k zabezpečeniu preberania, prípadne presmerovania, jemu adresovaných zásielok. Konštatoval, že táto skutočnosť nesmie byť na ujmu žalobcovi, nakoľko od každého, teda i od žalovaného nepochybne možno spravodlivo žiadať, aby v rámci elementárnej úcty a rešpektu k právam iných a minimálneho štandardu v súvislosti s plnením všetkých procesných povinností, zabezpečil preberanie zásielok, ktoré sú mu adresované tak, aby v dôsledku jeho pasivity nebolo tretím osobám znemožnené domôcť sa splnenia ich nárokov, ktoré im voči tejto osobe vznikli. Podľa žalobcu je na zodpovednosti a v záujme žalovaného ako konateľa obchodných spoločností, ktoré majú sídlo na adrese jeho trvalého pobytu, aby v prípade, ak sa na tejto adrese nezdržiava, zabezpečil preposielanie na inú adresu, keďže na predmetnú adresu neposiela zásielky len súd, ale napr. aj obchodní partneri. Nepredloženie dôkazov v

pôvodnom konaní preto považuje za procesné zavinenie, spočívajúce v zámernom nesplnení povinnosti tvrdiť podstatné skutočnosti a podložiť ich dôkazmi ako ukladá ustanovenie § 149, ustanovenie § 150, či čl. 8 Základných princípov CSP. Uviedol, že o vine účastníka konania možno hovoriť nielen vtedy ak skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy nepoužil úmyselne, ale tiež vtedy, ak ich nepoužil len z vlastnej neobstaranosti. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

11. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na tvrdení, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas a považuje ju za dôvodnú. Zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní s tým, že na podanej žalobe na obnovu konania zotráva v celom rozsahu, trvá na všetkých tvrdeniach uvedených v žalobe na obnovu pôvodného konania aj na návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné, a že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

13. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 397 písm. a) až f) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa ust. § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

Podľa ust. § 399 CSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

Podľa ust. § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. (2) Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a) až e) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

a) bola podaná oneskorene,

b) bola podaná neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,

d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo

e) je zjavne nedôvodná.

14. Odvolací súd sa za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce,

pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorého „...pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“, a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa ktorého „...odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.“

15. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci čo do posúdenia podmienok na povolenie obnovy konania dospel k správnym zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri ich hodnotení a právnymi závermi. V odvolacom konaní žalovaný nepredstrel taký relevantný argument, teda taký argument, majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Možno teda konštatovať, že prvoinštančný súd dal vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnymi názormi, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Prvoinštančný súd postupoval v súlade so záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán konania na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite. Odvolací súd preto poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia čo do tvrdenia, že v danej veci neboli preukázané podmienky na povolenie obnovy konania, s čím sa stotožňuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

16. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení odvolací súd v prvom rade uvádza, že žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, najmä ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie o veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstať, prípadne ak sú tu ďalšie dôvody vymenované v ust. § 397 CSP. Žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, t.j. proti právoplatným rozsudkom, proti právoplatným uzneseniam, ktorými bol schválený zmier, ako aj proti právoplatným platobným rozkazom, pokiaľ sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. To znamená, že: 1/ žaloba na obnovu konania musí byť podaná oprávnenou osobou, 2/ musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, 3/ musí byť dodržaná zákonná (subjektívna a objektívna) lehota na podanie žaloby na obnovu konania a 4/ žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Zákon ustanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané v ust. § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná. Uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu jej zjavnej nedôvodnosti. Žaloba na obnovu konania nie je opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávnosti súdneho rozhodnutia, ktorá má pôvod v nesprávnom postupe súdu alebo je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Na nápravu nesprávneho rozhodnutia v takýchto prípadoch slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky, napr. odvolanie alebo odpor (ako riadny opravný prostriedok proti neprávoplatnému rozhodnutiu) alebo dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu). Žaloba na obnovu konania je prostriedkom slúžiacim predovšetkým na nápravu právoplatného rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkových zisteniach (nesprávne alebo neúplne zistený skutkový stav), ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré strane sporu objektívne

neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v pôvodnom konaní; alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní.

17. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol žalobu žalovaného na obnovu konania podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP z dôvodu, že bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie, ako aj dôvod, že je zjavne nedôvodná. Súd prvej inštancie postupoval správne keď v posudzovanej veci v prvom rade skúmal podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania. Zo žaloby na obnovu konania, ako aj z podaného odvolania je tak zrejmé, že žalovaný sa domáha obnovy konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 7C 14/2017, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018 formou rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Z pripojeného spisu 7C 14/2017 vyplýva, že predmetom sporu bolo zaplatenie peňažnej sumy 6 189,69 Eur s príslušenstvom, z titulu nedoplatkov na nájomnom z uzatvorenej nájomnej zmluvy zo dňa 22.08.2014 medzi žalobcom a spoločnosťou PEKNÉ DVERE, s.r.o., IČO: 46 051 431, pričom žalovaný podľa žaloby na základe bodu 13.6 zmluvy prevzal ručenie za záväzky dlžníka. Okresný súd Malacky najskôr vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 7C 14/2017-35 zo dňa 11.07.2017, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť, preto ho súd uznesením č.k. 7C 14/2017-51 zo dňa 01.03.2018 zrušil. Dňa 17.04.2018 zverejnil oznámenie o podanej žalobe podľa § 116 ods. 2 CSP. Na pojednávaní konanom dňa 28.09.2018 žalobca navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.11.2018. O návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhodol súd prvej inštancie uznesením č.k. 7C 14/2017-100 zo dňa 15.11.2019 tak, že návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Toto rozhodnutie odvolací súd uznesením č.k. 8Co 115/2020-206 potvrdil a súčasne zamietol návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku. K odvolacej argumentácii žalovaného v posudzovanej veci, v ktorej v prevažujúcej časti podaného odvolania namieta nesplnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a prezentuje svoju obranu vo veci samej v pôvodnom konaní so sp. zn. 7C 14/2017 (ktorého obnovy sa domáha), odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že žalovaný uvádza totožné dôvody v žalobe na obnovu konania aj v podanom odvolaní, aké si uplatnil aj návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Námietky žalovaného týkajúce sa nesprávneho procesného postupu pri doručovaní žaloby a ďalších písomností, vrátane predvolania na pojednávanie konaného dňa 28.09.2018, odvolací súd nepovažuje za dôvodné a konštatuje, že sa s nimi podrobne vysporiadal odvolací súd v uznesení č.k. 8Co 115/2020-206 pri posudzovaní odvolania proti uzneseniu, ktorým bol v pôvodnom konaní zamietnutý návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a procesný postup súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní považoval za správny. Vzhľadom k tomu, že totožné námietky žalovaného boli dostatočne posúdené v uznesení č.k. 8Co 115/2020-206, odvolací súd sa v preskúmvanej veci plne stotožňuje s posúdením žalovaným vznesených námietok v uvedenom rozhodnutí.

18. K odvolacej argumentácii žalovaného týkajúcej sa včasnosti podania žaloby na obnovu konania, ktorý ako deň, kedy sa dozvedel o dôvodoch obnovy konania, uviedol deň 19.06.2020, kedy mu bol doručený email výpis z účtovného systému žalovaného a deň 22.06.2020, kedy mu bol doručený email s vyjadrením pracovníka žalobcu, že faktúry evidujú k 09.09.2016 odvolací súd uvádza, že sa s týmto tvrdením žalovaného o začiatku plynutia subjektívnej lehoty nemožno súhlasiť. Prisvedčil súdu prvej inštancie, že z hľadiska posudzovania včasnosti plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, bolo určujúce, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o tvrdených dôvodoch obnovy rozsudku pre zmeškanie, spočívajúcich v nesplnení predpokladov na jeho vydanie, a teda tvrdených skutočnostiach o tom, že mu nebolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené a že mu nebola doručená žaloba. Je nepochybné, že o týchto tvrdených skutočnostiach sa mohol jednoznačne dozvedieť potom, ako nahliadol dňa 23.07.2019 do súdneho spisu č.k. 7C 14/2017, (o čom svedčí úradný záznam na č.l. 84 spisu) a preto správne posúdil súd prvej inštancie začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, keď ustálil, začiatok jej plynutia dňa 24.07.2019 a koniec dňa 24.10.2019. Nakoľko žalovaný podal žalobu na obnovu konania na pošte až dňa 18.09.2020, bola žaloba podaná po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie.

19. Odvolací súd dospel preto v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že žalovaným uvedené skutočnosti, ktorými odôvodňuje potrebu obnovy konania, nie sú v žiadnom prípade kvalifikovanými dôvodmi obnovy konania, aké má na mysli ust. § 397 CSP, ktoré sú spôsobilé privodiť rozhodnutie o povolení obnovy pôvodného konania. Žalovaným tvrdené dôvody obnovy konania nie sú spôsobilé

privodiť rozhodnutie o povolení obnovy konania, ale práve naopak, vedú k neprípustnosti obnovy konania podľa ust. § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP. Pokiaľ teda súd prvej inštancie žalobu žalovaného o povolenie obnovy konania uznesením v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP, ako podanú po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie a ako zjavne nedôvodnú odmietol, postupoval správne a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia dôvodov obnovy konania. Nakoľko žalovaný netvrdil a ani nepreukázal existenciu takých dôvodov, ktoré by mali charakter kvalifikovaných dôvodov obnovy konania v zmysle ust. § 397 CSP, nebolo možné stotožniť sa s jeho odvolacou argumentáciou. Na základe uvedených skutočností vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalovaného ako nedôvodné.

20. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie žalovaného v časti zamietnutia návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku pre zmeškanie č.k. 7C 14/2017-77 zo dňa 28.09.2018, kde argumentoval prebiehajúcim exekučným konaním sp.zn. 7Ek/445/2019 a exekúciou vedenou u súdneho exekútora: JUDr. Pavol Holík, Záhradnícka 14, 811 07 Bratislava, pod sp. zn. 321Ex 87/19 a je toho názoru, že ujma, ktorá mu hrozí ako povinnému v prípade núteného výkonu rozhodnutia počas exekúcie exekučnou dražbou nehnuteľností, je väčšia, ako ujma hroziaca žalobcovi - oprávnenému v prípade odloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Nakoľko bolo odvolanie žalobcu posúdené ako nedôvodné a odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu na obnovu konania odmietol, nemôže mať odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku žiadne opodstatnenie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, preto aj v tejto časti považuje odvolací súd za správne.

21. S poukazom na uvedené odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).